

✧ Texty na tento týden – Daniel 4

✧ Základní verš

„Vydal jsem rozkaz, aby ke mně byli uvedeni všichni babilónští mudrci, aby mi sen vyložili.“ (Da 4:3)

Pýcha se někdy považuje za první hřích. Z toho, co víme, můžeme předpokládat, že poprvé se projevila u Lucifera, který byl andělem v nebi. Bůh říká prostřednictvím Ezechiela: „Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domýšlivým, pro svou skvělost jsi zkazil svoji moudrost, svrhnu tě k zemi, dám tě za podívanou králům.“ (Ez 28,17)

Pýcha tedy přivedla k pádu Lucifera a ten se nyní snaží pýchou „nakazit“ také lidi. Usiluje postavit je proti Bohu a svést je na cestu zkázy. Všichni jsme padlé lidské bytosti a naše existence závisí na Bohu. Všechno naše nadání a vše pozitivní, čeho díky němu dosáhneme, má svůj původ jen a jen v Bohu. Jak to, že jsme tedy tak troufalí, pyšní a namyšlení, když celá naše existence a všechno naše jednání by ve skutečnosti mělo být naplněno pokorou a skromností?

Nebúkadnesarovi trvalo velmi dlouho, než pochopil skutečný význam pokory. Nadpřirozený výklad snu a ani zjevení čtvrtého muže v ohnivě peci nezměnily jeho životní nasměrování. Teprve když mu Bůh odňal království a postavil ho téměř na úroveň zvířete, král zázračně rozpoznal své skutečné postavení a svou opravdovou (ne)důležitost.

✧ Týden ve zkratce:

- Pýcha předchází pád
- Prorokova výstraha
- Nejvyšší je vládcem
- Pozvednutí očí k nebesům
- Pokora a vděčnost
- Podněty k zamyšlení

NE 26. ledna – Pýcha předchází pád

Da 4:1.2.17-19 „¹Já, Nebúkadnesar, jsem spokojeně pobýval ve svém domě, pln svěžesti ve svém paláci.

²Viděl jsem sen a ten mě vystrašil. Představy ve snu na lůžku, vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnily hrůzou.

¹⁷Strom, který jsi viděl, který rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi a bylo ho vidět po celé zemi, ¹⁸kteřý měl nádherné listí a mnoho plodů, na němž byla potrava pro všechny, pod nímž bydlela polní zvěř a v jehož větvích přebývali nebeští ptáci, ¹⁹jsi ty, králi, který jsi rostl a sílil. Tvá velikost rostla, až dosáhla k nebi, tvá vladařská moc až na konec země.“

Da 4:3-30 „³Vydal jsem rozkaz, aby ke mně byli uvedeni všichni babilónští mudrci, aby mi sen vyložili. ⁴Přišli tedy věštcí, zaklínači, hvězdopřavci a planetáři. Vyprávěl jsem jim sen, ale jeho výklad mi nemohli oznámit. ⁵Konečně ke mně přišel Daniel, který má jméno Beltšasar podle jména mého boha; v něm je duch svatých bohů. Vyprávěl jsem mu sen: ⁶Beltšasare, nejvyšší z věstců, vím, že v tobě je duch svatých bohů a že žádné tajemství ti nedělá potíže. Pověz mi výklad vidění snu, který jsem viděl. ⁷Ve viděních, která mi prošla hlavou na mém lůžku, jsem viděl: Hle, strom stál uprostřed země, jeho výška byla obrovská. ⁸Strom rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi. Bylo jej vidět od samého konce země. ⁹Měl nádherné listí a mnoho plodů, byla na něm potrava pro všechny. Polní zvěř pod ním nalézala stín, v jeho větvích bydleli nebeští ptáci a sytilo se z něho všechno tvorstvo. ¹⁰Ve viděních, která mi prošla hlavou na mém lůžku, jsem viděl: Hle, posel, a to svatý, sestupoval z nebe. ¹¹Mocně volal a nařizoval toto: „Skácejte strom! Osekejte mu větvě! Otrhajte mu listí! Rozházejte jeho plody! Ať uteče zvěř, která byla pod ním, i ptáci z jeho větví! ¹²Avšak pařež s kořeny ponechte v zemi, sevřeny obručí z železa a bronzu, ve svěží zeleni pole; ať je skrácen nebeskou rosou a se zvěř ať se dělí o rostliny země. ¹³Jeho srdce ať je jiné, než je srdce lidské, ať je mu dáno srdce zvířecí, dokud nad ním neuplyne sedm let. ¹⁴V rozhodnutí nebeských poslů je rozsudek, výpověď svatých je věc uzavřená. Z toho živí poznají, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a komu chce, je dávat; může nad ním ustanovit i nejnižšího z lidí.“

¹⁵Tento sen jsem viděl já, král Nebúkadnesar, a ty, Beltšasare, mi řekni jeho výklad. Žádný z mudrců mého království mi nemohl výklad oznámit. Ty však jsi toho schopen, neboť v tobě je duch svatých bohů.“ ¹⁶Tu Daniel, který měl jméno Beltšasar, zůstal skoro hodinu strnulý a jeho myšlenky ho plnily hrůzou. Král mu řekl: „Beltšasare, snu ani výkladu se nehroz.“ Beltšasar odpověděl: „Můj pane, kéž by sen platil tvým nepřítelům a jeho výklad tvým protivníkům.“ ¹⁷Strom, který jsi viděl, který rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi a bylo ho vidět po celé zemi, ¹⁸ který měl nádherné listí a mnoho plodů, na němž byla potrava pro všechny, pod nímž bydlela polní zvěř a v jehož větvích přebývali nebeští ptáci, ¹⁹ jsi ty, králi, který jsi rostl a sílil. Tvá velikost rostla, až dosáhla k nebi, tvá vladařská moc až na konec země.“ ²⁰ Král viděl potom posla, a to svatého, jak sestupoval z nebe a nařizoval: „Skácejte strom a zničte jej, avšak pařez s kořeny ponechte v zemi sevřený obručí z železa a bronzu ve svěží zeleni pole, ať je skrápěn nebeskou rosou a ať má podíl s polní zvěří, dokud nad ním neuplyne sedm let.“ ²¹ Toto je výklad, králi: Je to rozhodnutí Nejvyššího, které dopadlo na krále, mého pána. ²² Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlet s polní zvěří. Za pokrm ti dají rostliny jako dobytku a nechají tě skrápět nebeskou rosou. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dává, komu chce. ²³ A že bylo řečeno, aby byl pařez toho stromu i s kořeny ponechán, tvé království se ti opět dostane, až poznáš, že Nebesa mají moc. ²⁴ Kéž se ti, králi, zalíbí má rada: Překonej své hříchy spravedlností a svá provinění milostí k strážníkům; snad ti bude prodloužen klid.“ ²⁵ To všechno dopadlo na krále Nebúkadnesara. ²⁶ Uplynulo dvanáct měsíců. Král se procházel po královském paláci v Babylónu ²⁷ a řekl: „Zdali není veliký tento Babylón, který jsem svou mocí a silou vybudoval jako královský dům ke slávě své důstojnosti?“ ²⁸ Ještě to slovo bylo v ústech krále, když se snesl hlas z nebe: „Tobě je to řečeno, králi Nebúkadnesare: Tvé království od tebe odešlo. ²⁹ Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlet s polní zvěří. Dají ti za pokrm rostliny jako dobytku. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dává, komu chce.“ ³⁰ V tu hodinu se to slovo na Nebúkadnesarovi splnilo. Byl vyhnán pryč od lidí, pojídal rostliny jako dobytek, jeho tělo bylo skrápěno nebeskou rosou, až mu narostly vlasy jako peří orlům a nehty jako drápy ptákům.“

Ez 17 „¹ I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ² „Lidský synu, dej izraelskému domu hádanku a předlož mu podobenství. ³ Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Veliký orel s velkými křídly, dlouhými perutěmi, celý opeřený, pestře zbarvený, přilétl na Libanón a vzal vrcholku cedru. ⁴ Utrhl vršek jeho koruny a přenesl jej do země kramářů, položil jej v městě obchodníků. ⁵ Vzal sazenici té země a vsadil ji do orné půdy, vzal ji u hojných vod a zasadil jako vrbu. ⁶ I vyrašila a stala se z ní bujná vinná réva nízkého vzrůstu; její větvoví se k němu obracelo a její kořeny byly pod ním; sazenice se stala vinnou révou, ta se rozvětvila a vyhnala ratolesti. ⁷ Byl však ještě jeden veliký orel s velkými křídly a bohatě opeřený. A hle, vinná réva upnula své kořeny k němu, i své větvoví k němu vztáhla, aby ji svažoval mimo záhony, kde byla vysazena. ⁸ Byla zasazena v dobrém poli u hojných vod, aby se rozvětvila a nesla plody, a stala se nádhernou révou. ⁹ Pověz: Toto praví Panovník Hospodin: Vydaří se? Nevytrhne ji orel i s kořeny, a neotrhá jí plody, takže zaschne a všechno listí, jež na ní vyrašilo, uschne? Nebude třeba veliké síly a mnohého lidu, aby byla vyrvána z kořene. ¹⁰ Hle, byla zasazena; ale vydaří se? Neuschne úplně, až ji zasáhne východní vítr? Na záhonech, kde vyrašila, uschne.“ ¹¹ I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ¹² „Řekni vzpurnému domu: Což nevíte, co tyto věci znamenají? Řekni: Hle, do Jeruzaléma přitáhl babylónský král a zajal jeho krále i velmože a odvedl je k sobě do Babylónu. ¹³ Vzal z královského potomstva jednoho a uzavřel s ním smlouvu, zavázal ho přísahou a zajal mocné té země, ¹⁴ aby království bylo poníženo, aby se nepozvedlo, aby dbalo na jeho smlouvu, mělo-li obstát. ¹⁵ Ale on se proti němu vzbouřil. Poslal své posly do Egypta, aby mu dali koně a mnoho lidu. Zdaří se to? Unikne, kdo páchá takové věci? Unikne, kdo porušuje smlouvu? ¹⁶ Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, země v Babylónu, v sídle toho krále, který ho ustanovil králem, jehož přísahou pohrdl a jehož smlouvu porušil. ¹⁷ Ani s velikým vojskem a s mnohými sbory nebude mu farao nic platný v bitvě, až navrší násep a zbuduje obléhací valy, aby vyhladil mnoho duší. ¹⁸ Pohrdl přísahou, porušil smlouvu. Hle, dal na to ruku a dělá toto všechno. Neunikne.“ ¹⁹ Proto praví Panovník Hospodin toto: „Jakože jsem živ, přísahu mou, kterou pohrdl, a smlouvu mou, kterou porušil, uvalím na jeho hlavu. ²⁰ Rozprostřu na něho svou síť a bude polapen do mé lovecké sítě. Zavedu ho do Babylónu a tam se s ním budu soudit za to, že se mi zpronevěřil. ²¹ Všichni jeho uprchlíci ve všech jeho vojích padnou mečem; kdo zůstanou, budou rozehánáni na všechny strany. I poznáte, že já, Hospodin, jsem promluvil.“ ²² Toto praví Panovník Hospodin: „Já vezmu ratolest z vrcholku vysokého cedru a zasadím ji, z vršku jeho koruny utrhnou snítka a zasadím na vysoko čnicí hoře. ²³ Zasadím ji na vyvýšené hoře izraelské a vyžene větve, ponese plody a stane se nádherným cedrem. Pod ním bude bydlet všechno ptactvo, všechno, co má křídla, bude bydlet ve stínu jeho větvoví. ²⁴ Všechny stromy pole poznají, že já, Hospodin, jsem ponížil strom vysoký a povýšil strom nízký; nechal jsem uschnout strom zelený a dal vypučet stromu suchému. Já, Hospodin, jsem promluvil a také to učiním.““

Ez 31 „¹Jedenáctého roku v třetím měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ²„Lidský synu, řekni faraónovi, králi egyptskému, i jeho hlučícímu davu: Komu se podobáš ve své velikosti? ³Hle, Ašúr byl jako cedr na Libanónu, krásně rozvětvený, vrhající hluboký stín, vysokého vzrůstu, jeho vrcholek byl mezi košatými korunami. ⁴Vody mu daly velikost, propastná tůň ho vyhnala do výše, její proudy protékaly kolem místa, kde byl vysazen; své potůčky vysílala ke všem stromům pole. ⁵Proto se svým vzrůstem vynášel nad všechny stromy pole, jeho větve se rozrostly, ratolesti se prodloužily díky hojným vodám, když vyrůstal. ⁶V jeho větvích hnízdilo kdejaké nebeské ptactvo, pod jeho ratolestmi se rodila kdejaká polní zvěř, v jeho stínu sídlily kdejaké početné pronárody. ⁷Byl krásný svou velikostí a délkou svého větvoví, neboť zakořenil u hojných vod. ⁸Nepřesahovaly ho cedry v zahradě Boží, cypřiše se nevyrovňaly jeho větvím, platany nebyly jako jeho ratolesti. Žádný strom v zahradě Boží se mu krásou nevyrovnal. ⁹Krásným jsem jej učinil množstvím jeho větvoví, záviděly mu všechny stromy Edenu, které byly v zahradě Boží.“ ¹⁰Proto praví Panovník Hospodin toto: „Protože se vynášel svým vzrůstem, vyhnal totiž svůj vrcholek mezi košaté koruny a pro jeho výšku se pozdvihlo jeho srdce, ¹¹vydám jej do rukou samovládce nad pronárody a ten s ním naloží podle své zvěle; zapudím ho. ¹²Cizáci, nejkruťejší z pronárodů, ho vytnou a odvrhnou. Jeho větvoví padne na hory a do všech údolí. Jeho ratolesti se roztrhají a padnou do všech řečišť země. Všechny národy země vystoupí z jeho stínu a odvrhnou ho. ¹³Až padne, usadí se na něm kdejaké nebeské ptactvo, mezi jeho ratolestmi bude kdejaká polní zvěř. ¹⁴Aby se žádný strom u vod nevyhnášel svým vzrůstem a nevyháněl svůj vrcholek mezi košaté koruny, aby se žádný mohutný strom nestavěl svou výškou nad ostatní stromy napájené vodami, budou všichni vydáni smrti, do nejhlubších útrov země, mezi lidské syny, k těm, kdo sestupují do jámy.“ ¹⁵Toto praví Panovník Hospodin: „V den, kdy sestoupí do podsvětí, zavřu nad ním propastnou tůň a způsobím, aby truchlila, zadržím její proudy, hojné vody budou zastaveny. Zármutkem nad ním sklíčím Libanón a všechny stromy pole pro něho povadnou. ¹⁶Hřmotem jeho pádu otřesu pronárody, až jej srazím do podsvětí s těmi, kdo sestupují do jámy. V nejhlubších útrovách země se potěší všechny stromy Edenu, vše výběrné a líbezné, co bylo na Libanónu, co bývalo napájeno vodou. ¹⁷Také ti, kdo byli jeho paží, ti, kdo přebývali v jeho stínu mezi pronárody, sestoupí spolu s ním do podsvětí ke skoleným mečem. ¹⁸Kterému ze stromů Edenu ses podobal slávou i velikostí? Se stromy Edenu budeš sražen do nejhlubších útrov země, mezi neobřezance, budeš ležet mezi skolenými mečem. Tak dopadne farao i celý jeho hlučící dav, je výrok Panovníka Hospodina.““

Oz 14 „¹Samaří bude pykat, že se stavělo na odpor svému Bohu. Padnou mečem, jejich pacholátka budou rozdrčena, těhotné ženy rozpolceny. ²Navrať se, Izraeli, k Hospodinu, svému Bohu, neboť jsi upadl pro svoji nepravost. ³Veźměte s sebou tato slova, obraťte se k Hospodinu, řekněte mu: „Promiň nám všechnu nepravost, přijmi nás laskavě, když chceme oběti býčků nahradit svými rty. ⁴Ašúr nás nezachrání, na oře nevsedneme a výrobku svých rukou nebudeme už říkat: „Náš Bože!“ U tebe přece nalézám slitování.“ ⁵Jejich odvrácení uzdravím, rád si je zamiluji, neboť můj hněv se od nich odvrátil. ⁶Budu Izraeli rosou, rozkvetu jako lilie, zapustí kořeny jako libanónský cedr. ⁷Jeho ratolesti se rozloží, ve své velebnosti bude podoben olivě a jeho vůně bude jako vůně Libanónu. ⁸Usednou opět v jeho stínu, budou pěstovat obilí, rozkvetou jako réva připomínající libanónské víno. – ⁹Co je mi do nějakých modlářských stvůr, Efrajime? Řekl jsem přece, že na něho shlédnu. Jsem jako zelený cypřiš; ode mne budeš mít ovoce, které poneseš. ¹⁰Kdo je moudrý, aby těmto věcem porozuměl, rozumný, aby je pochopil? Hospodinovy cesty jsou přímé, spravedliví budou po nich chodit, nevěrní však na nich upadnou.“

Za 11:1.2 „¹Otevři svá vrata, Libanóne, at' tvé cedry pozře oheň. Kvílejí, cypřiši, že padl cedr, že vznešené stromy spadly záhubě. Kvílejte, bášanské duby, že padl neprostupný hvozď.“

L 23:31 „Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?“

PO 27. ledna – Prorokova výstraha

Da 4:24 „*Kéž se ti, králi, zalíbí má rada: Překonej své hříchy spravedlností a svá provinění milostí k strádajícím; snad ti bude prodloužen klid.*“

Př 14:31 „*Kdo utiskuje nuzného, tupí toho, kdo jej učinil, kdežto ctí ho ten, kdo se nad ubožákem slitovává.*“

ÚT 28. ledna – Nejvyšší je vládcem

Da 4:31-32 „³¹Když uplynuly ty dny, pozdvihl jsem já, Nebúkadnesar, své oči k nebi a rozum se mi vrátil. Dobrořečil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého, neboť jeho vládařská moc je věčná, jeho království po všechna pokolení. ³²Všichni obyvatelé země jsou považováni za nic. Podle své vůle nakládá s nebeským vojskem i s obyvateli země. Není, kdo by mohl zabraňovat jeho ruce a ptát se ho: „Co to děláš?““

Da 4:25-30 „²⁵To všechno dopadlo na krále Nebúkadnesara. ²⁶Uplynulo dvanáct měsíců. Král se procházel po královském paláci v Babylónu ²⁷a řekl: „Zdali není veliký tento Babylón, který jsem svou mocí a silou vybudoval jako královský dům ke slávě své důstojnosti?“ ²⁸Ještě to slovo bylo v ústech krále, když se snesl hlas z nebe: „Tobě je to řečeno, králi Nebúkadnesare: Tvé království od tebe odešlo. ²⁹Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlit s polní zvěří. Dají ti za pokrm rostliny jako dobytku. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dává, komu chce.“ ³⁰V tu hodinu se to slovo na Nebúkadnesarovi splnilo. Byl vyhnán pryč od lidí, pojídal rostliny jako dobytek, jeho tělo bylo skrápěno nebeskou rosou, až mu narostly vlasy jako perly orlům a nehty jako drápy ptákům.“

2Kr 20:1-6 „¹V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Přišel k němu prorok Izajáš, syn Amósův, a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Udělej pořizení o svém domě, protože zemřeš, nebudeš žít.“ ²Chizkijáš se otočil tváří ke zdi a takto se k Hospodinu modlil: ³„Ach, Hospodine, rozpomeň se prosím, že jsem chodil před tebou opravdově a se srdcem nerozděleným a že jsem činil, co je dobré v tvých očích.“ A Chizkijáš se dal do velikého pláče. ⁴Izajáš ještě nevyšel z vnitřního dvora, když se k němu stalo slovo Hospodinovo: ⁵„Vrať se a vyříd' Chizkijášovi, vévodovi mého lidu: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: Vyslyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, uzdravím tě. Třetího dne vstoupíš do Hospodinova domu. ⁶Přidám k tvým dnům patnáct let. Vytrhnu tebe i toto město ze spárů asyrského krále. Budu štítem tomuto městu kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku.““

Jon 3:6-10 „⁶Když to slovo proniklo k ninivskému králi, vstal ze svého trůnu, odložil svůj plášť, zahalil se do žíněné suknice a sedl si do popela. ⁷Potom dal v Ninive rozhlásit: „Podle vůle krále a jeho mocných rádců! Lidé ani zvířata, skot ani brav ať nic neokusí, ať se nepasou a nepijí vodu. ⁸Ať se zahalí do žíněné suknice, lidé i zvířata, a naléhavě ať volají k Bohu. Každý ať se odvrátí od své zlé cesty a od násilí, které mu lpí na rukou. ⁹Kdo ví, možná že se Bůh v lítosti obrátí a odvrátí od svého planoucího hněvu a nezahyne.“ ¹⁰I viděl Bůh, jak si počínají, že se odvracejí od své zlé cesty, a litoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil. – A neučinil tak.“

Jr 18:7.8 „⁷Jednou promluví proti pronárodu a proti království, že je vyvrátím, podvrátím a zničím. ⁸Avšak odvrátí-li se onen pronárod od zla, jež páchal a proti němuž jsem mluvil, budu litovat toho, že jsem zamýšlel způsobit mu něco zlého.“

ST 29. ledna – Pozvednutí očí k nebesům

Da 4:31-33 „³¹Když uplynuly ty dny, pozdvihl jsem já, Nebúkadnesar, své oči k nebi a rozum se mi vrátil. Dobrořečil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého, neboť jeho vládařská moc je věčná, jeho království po všechna pokolení. ³²Všichni obyvatelé země jsou považováni za nic. Podle své vůle nakládá s nebeským vojskem i s obyvateli země. Není, kdo by mohl zabraňovat jeho ruce a ptát se ho: „Co to děláš?““ ³³Tou dobou se mi vrátil rozum a ke slávě mého království mi opět byla vrácena má důstojnost a lesk. Moje královská rada a hodnostáři mě vyhledali, opět jsem byl dosazen do svého království a byla mi přidána mimořádná velikost.“

ČT 30. ledna – Pokora a vděčnost

Da 4:33.34 „³³Tou dobou se mi vrátil rozum a ke slávě mého království mi opět byla vrácena má důstojnost a lesk. Moje královská rada a hodnostáři mě vyhledali, opět jsem byl dosazen do svého království a byla mi přidána mimořádná velikost. ³⁴Nyní tedy já, Nebúkadnesar, chválím, vyvyšuji a velebím Krále nebes. Všechno jeho dílo je pravda, jeho cesty právo. Ty, kteří si vedou pyšně, má moc ponížít.“

Fp 2:1-11 „¹Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slítování: ²dovršte mou radost a buďte stejně myslí, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, ³v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitostí, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; ⁴každý ať má na myslí to, co slouží druhým, ne jen jemu. ⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši:

⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. ⁹Proto ho Bůh vyvyšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, ¹⁰aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – ¹¹a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“

PÁ 31. ledna – Podněty k zamyšlení

„Kdysi pyšný vládce se stal pokorným Božím dítětem, moudrým a milosrdným králem. Od této chvíle byl podřízen moci Nejvyššího, upřímně se snažil žít v bázni Boží a usiloval o blaho svých poddaných. Nebúkadnesar se nakonec přece jen naučil tomu, čemu by se měli naučit všichni vládcí světa – poznal, že tajemství skutečné velikosti tkví v opravdové dobrotě. Svou oddanost Hospodinu vyjádřil slovy: „Nyní tedy já Nebúkadnesar chválím, vyvyšuji a velebím Krále nebes. Všechno jeho dílo je pravda, jeho cesty právo. Ty, kteří si vedou pyšně, má moc ponížít.“ (Da 4,34).

Boží vůle se naplnila. Toto veřejné vystoupení, ve kterém Nebúkadnesar uznal dobrotu a svrchovanou autoritu Boží, bylo jeho posledním činem zaznamenaným v Písmu svatém.“ (PK 521; OSU 196)

Otázky k rozhovoru

1. „Pýcha vede ke všem ostatním neřestem: je to stav mysli namířený přímo proti Bohu. Zdá se vám to přehnané? Pokud ano, uvažujte o tom znovu. ... Čím je někdo pyšnější, tím více se mu hnusí pýcha u ostatních. Pokud chcete zjistit, jak moc jste pyšní, je nejsnazší si položit otázku: Jak moc mi vadí, když mě jiní znevažují nebo mě zcela ignorují nebo se mnou zacházejí povýšeně nebo se přede mnou chlubí? Chci tím říct, že pýcha člověka soupeří s pýchou jiného člověka. Je to proto, že já chci být tím nejdůležitějším ze všech, a proto mě zlobí, že tím nejdůležitějším je někdo jiný. Když spolu dva zápasí, nikdy se neshodnou.“ (LEWIS C. S.: K jádru křesťanství. New York: Touchstone, 1996, str. 110) Které z těchto myšlenek ti mohou pomoci vidět pýchu ve tvém vlastním životě?

2. V této i předchozích kapitolách se objevuje myšlenka Boží svrchovanosti. Proč je důležité pochopit toto téma? Jak nám sobota pomáhá pochopit důležitost Boží svrchovanosti?

